

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepis państwa członkowskiego, który wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2008 r., po powstaniu prawa do odliczenia podatku, i który wymaga dla odliczenia zapłaconego i zadeklarowanego podatku VAT za usługi dostaw towarów wyświadczone w 2007 r. zmiany treści faktur i złożenia dodatkowej deklaracji, jest zgodny z art. 17 i 20 szóstej dyrektywy? ⁽¹⁾
- 2) Czy środek ustanowiony w art. 269 ust. 1 nowej ustawy o podatku VAT, zgodnie z którym, w przypadku spełnienia wskazanych w tym przepisie przesłanek, prawa i obowiązki określone są i są stosowane w oparciu o przepisy te same ustawy, nawet wówczas, gdyby powstały przed jej wejściem w życie — przed upływem określonego terminu — jest zgodny z ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, a szczególności, czy jest on w obiektywny sposób uzasadniony, racjonalny i proporcjonalny, oraz czy jest on zgodny z zasadą pewności prawa?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 5 października 2009 r. — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany proti Ministerstvo kultury

(Sprawa C-393/09)

(2010/C 11/24)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Strona pozwana: Ministerstvo kultury

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni dyrektywy Rady 91/250/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie ochrony prawnej programów kompute-

rowych należy dokonywać w ten sposób, że, dla celów ochrony praw autorskich do programu komputerowego jako utworu autorskiego w rozumieniu tej dyrektywy, pojęcie „każda forma wyrażenia programu komputerowego” obejmuje graficzny interfejs użytkownika programu komputerowego lub jego część?

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy nadawanie transmisji telewizyjnej, w ramach której jest możliwe zmysłowe postrzeganie przez jej odbiorców graficznego interfejsu użytkownika programu komputerowego lub jego części, aczkolwiek bez możliwości aktywnego używania tego programu, stanowi publiczne udostępnianie utworu autorskiego lub jego części w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym?

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 2 lipca 2009 r. w sprawie T-279/06 Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC), wniesione w dniu 3 października 2009 r. przez Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-401/09 P)

(2010/C 11/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermizakis, Δικηγόροι)

Dруга strona postępowania: Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

— uchylenie orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji;

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego o odrzuceniu oferty wnoszącej odwołanie i o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi;

— obciążenie EBC kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku z postępowaniem w pierwszej instancji, nawet jeżeli niniejsze odwołanie zostanie oddalone, jak również kosztami niniejszego postępowania odwoławczego, jeżeli odwołanie zostanie uwzględnione.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że podniesiony przez stronę pozwaną zarzut niedopuszczalności, złożony wraz z odpowiedzią na skargę, powinien zostać uznany za niedopuszczalny ze względu na fakt, iż jest on niezgodny z art. 114 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji, który wyraźnie stanowi, że taki zarzut musi zostać złożony „w odrębnym piśmie”. Wnosząca odwołanie twierdzi ponadto, iż uwzględniając zarzut niedopuszczalności i nie zajmując stanowiska w przedmiocie argumentów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie w odniesieniu do owego zarzutu, Sąd naruszył art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd błędnie uznał, że Evropaiki Dynamiki nie miała żadnego interesu prawnego w zaskarżeniu decyzji instytucji zamawiającej ze względu na fakt, iż jej oferta została odrzucona. Wnosząca odwołanie twierdzi ponadto, iż Sąd błędnie uznał, że wnosząca odwołanie musiała konieczności uzyskać Arbeitnehmerüberlassungsgenehmigung (AÜG), aby móc oferować swoje usługi zgodnie z prawem.

Wreszcie wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd nie zastosował odpowiednich przepisów dotyczących obowiązku uzasadnienia wydanej decyzji, który ciążyący na instytucji zamawiającej.

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-404/09)

(2010/C 11/26)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, D. Recchia i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że:

a) poprzez zezwolenie na prowadzenie prac wydobywczych w kopalniach odkrywkowych „Fonfría”, „Nueva

Julia” y „Los Ladrones” bez uzależnienia wydania tego zezwolenia od oceny, która pozwoliłaby określić, opisać i ocenić w sposób odpowiedni bezpośrednie, pośrednie i łączne skutki istniejących projektów wydobywania odkrywkowego, Królestwo Hiszpanii naruszyło zobowiązania ciążące na nim na mocy art. 2, 3 i 5 ust. 1 i 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG⁽¹⁾ w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko, zmienionej dyrektywą 97/11/EWG.

b) od roku 2000, w którym zaklasyfikowano „Alto Sil” jako obszar specjalnej ochrony ptaków (OSOP):

— zezwalając na prowadzenie prac wydobywczych w kopalniach odkrywkowych „Nueva Julia” y „Los Ladrones” bez uzależnienia tego zezwolenia od właściwej oceny skutków tych projektów; a w każdym razie nie przestrzegając warunków pozwalających na realizację projektu, pomimo zagrożenia dla gatunku głuszcza, jakie wiązało się ze wspomnianymi projektami, który to gatunek był jednym z powodów, który zadecydował o zaklasyfikowaniu obszaru Alto Sil jako OSOP, co mogło nastąpić w braku alternatywnych rozwiązań z nadrzędnych względów interesu powszechnego tylko po uprzednim podaniu do wiadomości Komisji środków kompensacyjnych koniecznych dla zagwarantowania spójności z Siecią Natura 2000.

— powstrzymując się od przyjęcia środków koniecznych dla uniknięcia pogorszenia się siedlisk tego gatunku, a także uniknięcia znacznych zakłóceń dla tego gatunku, co było powodem wyznaczenia OSOP, spowodowanych prowadzeniem działalności przez „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría”, „Ampliación de Feixolín” i „Nueva Julia”;

Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do OSOP „Alto Sil” zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 6 ust. 2, 3 i 4, w związku z art. 7 dyrektywy 92/43/EWG⁽²⁾

c) od roku 1998 r.

— nie przyjmując w stosunku do działalności wydobywczej kopalni „Feixolín”, „Salguero-Prégame-Valdesegadas”, „Fonfría” i „Nueva Julia” środków koniecznych dla ochrony znaczenia ekologicznego, jakie miał proponowany obszar „Alto Sil” na poziomie krajowym,

Królestwo Hiszpanii uchybiło w stosunku do proponowanego „Alto Sil” zobowiązaniom ciążącym na nim w związku z wykładnią dokonaną przez Trybunał Sprawiedliwości w wyrokach z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie C-117/03 Dragaggi, oraz z dnia 14 września 2006 r. w sprawie C-244/05 Bund Naturschutz in Bayern,

oraz że